

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

درویش وردک

۰۵ اپریل ۲۰۱۶

څلورويشتم مجلس(دخدای په غوښتنه کی نه مشارکت)

دیکشنبی په سهارد ۵۴۵ هجری قمری کال ذی الحجة په څلورمه شیخ عبدالقادر(رضی الله تعالی عنه) په مدرسه کی داسی وفرمایل:

دنفس هوا او آرزوگانۍ او خپلی غوښتنی، دخدای په اړوند اموراتو اودهغی په اراده کی مه شریکوی، تقوی ولری، یوه له اولیاوڅخه(دخدای رحمت دی پری وی) ویلی: دخلکو خوینی دخالق په خوینی کی ولتوی، نه دخالق رضایت دخلکو په رضایت کی. هغه چی باید دخدای په امرات شی، مات یی کړه، او هغه چی باید درملنه وشی، درملنه وکړه. دحق دغوښتنی اومشیت پروراندی تسلیمیدل دنیکو بندگانو څخه زده کړه.

علم په عمل پوری تر اولری، یوازی په تش حفظ کولو اونورو ته په بیابیلو څوک نه عالم کیږی. اول زده کړه بیا عمل پری وکړه او وروسته دنورو په تعلیم لاس پوری کړه. هرکله که دعلم زده کړه او عمل دی پری وکړ، علم خپله ستا پیژندگلو کیږی، هرڅومره چی پټه خوله اوسی، ستا علم به گویشی. پس دعلم مع العمل په ژبه دخلکو سره خبری وکړه، ترڅو وینا دی دمنلو وروگرځی. یوه له بزرگانو(دخدای درود دپری وی) ویلی: دهرچا کتل چی درته کټه ونه رسوی نووینا هم گټوره نده. عامل عالم هم دخان لپاره گټوردی او هم دنورولپاره. عزوجل خدای زه دهغوکسانوچی ماته حاضریری، دظرفیت په تناسب گویا کړی یم، که داسی نه وای نو هرومرو به زماوستاسو ترمنځ دینمنی راغلی وای. ماخان ستاسو دنصیحت په لاره کی وقف کړی دی، ولی څه شی می په لاس کی نشته که نه هغه می له تاسو نه دریغول. یوازی کوم شی چی له ما جوریری هغه پند اونصیحت دی، چی یوازی دخدای درضا لپاره اونه دنفس دخوینی لپاره هغه ترسره کوم.

دالهی مقدراتوسره سازگاره اوسی، که نه تاسوبه مات کړی، دخدای په اراده او غوښتنه سره په تکیه کولو دژوندانه لاره پرمخ بوزی، اودهغی په اختیار کی اوسی، ترڅو تاسو دخپل رحمت مشمول وگرځوی اوپه خپل معیت کی موساتی. دقوم کارپیل دمشروعی روزی پیدا کول دی او هغه هم دنیاز په اندازه. داترهغی پوری ده چی دتوکل مرحلی ته ورسیری، اوپه ټولو غرو اوزره به دی دتوکل مهرولگیږی. هغه وخت به پرته له رنځ اوزیاره حلاله اومزده داره روزی درته ورسیری. مقربین په آخرت کی دجنت په نعمتونو ملبس کیږی همداسی چی په دنیا کی پرته له غوښتنی خپلوټاکل شویو

برخوته رسی پيداكوى، البته دايوازي دخدای دارادی اومشیت سره په موافقت کی میسر اوممكن شوی دی. خدای دهربنده اجر په ټوله سره ورکوی. ځکه ستم یی په مقدسه ساحه کی ځای نلری.

(ای دخدای بنده) دخپل همت په اندازه دحق دمواهیوڅخه برخمن کیږی، پس په ځان اوزره دخدای څخه له غیروسره پریکړون وکړه ترڅو دقرب مرحلی ته ورسیري. له ځان اوغیروڅخه فانی شه، پدی حال کی به ستا اوالخالق ترمنځ پردی څیری شی. چاوییل چی څرنګه مرشم اوفانی شم؟-ومی ویل دخدای په لاره کی مرینه دنفس اودطبع دهوا نه متابعت کول اوله عاداتو اوخلکوپسی مندی وهلو څخه لیری والی، اوظاهری اسبابوته نه پاملرنه کی دی.

دخالق سره دخلکو له شریک کولو، اوله دوی څخه دخپلو اړتیاو غوښتلو څخه لیری اوسه، خپلی اړتیاوی یوازی دحق له ذات څخه وغواړه، ټول کړه دی خالصانه دلقاء الله لپاره ترسره کوه، نه دنعمت دللاسته راوړلو لپاره. دحق دغوښتنو اومقدراتوپروړاندی راضی اوسه، هرکله که په دی حال وی، نوله خلکوشلیدلی اومراوله ده سره وصل اوژوندی یی. خپلی دقرب کعبی ته به دی ورسوی، په خپلو اسرارو به دی پوه کړی، دائم الذکر به دی کړی، اوله غفلته به دی راوگرځوی.

نن ده که سبا دجنت کلی طیبه کلمه (لااله الا الله محمد رسول الله) ده، ولی په دی شرط چی له خانه اوغیروڅخه علاقه غوڅه کړی اوپرته له خدایه بل څه ته اعتنا ونکړی، اودشرع ټول اوامرتسره کړی. پوه شه چی دراستانودقوم جنت دحق قرب دی، اوددوزخ اوریی دحق څخه بُعد دی. پرته له دی جنته بله هیله نلری، اوپرته له دی اوره بله ویره نلری.

کوم اوردی چی دوی به تری وډارشی؟ پداسی حال کی چی ددوزخ اورله مومن څخه بیریری اوتری تښتی. څرنګه به ددوزخ اورله محبینو اومخلصینو څخه ونه ویریری؟ څومره نیک دی دمومنانو حال په دنیا اوآخرت کی! په دنیا کی چی کله یی احساس کړه چی خدای له دوی راضی دی، نورپه هیڅ شی پسې نگرځی، اوهیچا ته پاملرنه نکوی. هرچیری چی پریوت نوراپورته کول کیږی، هرځای ته چی وگوری نو دخدای نوروینی. تیاری اوظلمتونه ورته مطرح ندی، ټولو اشاری یی دخدای لور ته دی اوتول باوریی پرده دی، اوپه ټولو کړوکی پرته متوکل دی.

دمومن له آزاره پرهیزوکړه، ځکه دمومن آزار دزهروپه څیراذیت کونکی له منځه وری، اوهغه په تنگدستی اورنځ سره گرفتاروی. ای دخدای دمردانو په پیژندنه نادانه، ستاناپوهی ددوی پروړاندی دوزونکی زهروپه څیرده. لیری اوسه، بیاوایم لیری اوسه اودخدای دمردانو له اذیت اوغیبت کولوڅخه اوله دوی سره دناوړه چلند څخه ډډه وکړه.

ای منافقه، شک اونفاق ستا پرزړه ولکه لگولی اوستا ظاهر اوباطن یی پوښلی. توحیدواخلاص په ټولو کړو کی رعایت کړی، ترڅویدی وسیله معالجه شی اوشک اوتردیددرڅخه لیری شی. ځکه ډیری له تاسوڅخه دشرعی له حدودو تیری کوی، دتقوی جامی څیری، اودتوحید جامی ککړوی، اوپه خپلو زړونو کی دایمان نوروژنی. اوپه ټولو کړو اوویناکی مو الهی بغش ترسترگوکیږی. هرکله که یوله تاسوعبادت ترسره کړی، دخود پرستی سره مل و اودخلکو دستاینی لپاره ترسره کیږی. هرڅوک چی له تاسوڅخه دخدای دبنګی غوښتونکی دی، لومړی باید له گناهونو څخه لیری اوسی، اوله نه چی خلک دده عبادت ووینی خواشیني وی، ځکه که عبادت دخلکودپام اړولو لپاره ترسره شی هغه باطل دی.

پیغمبراکرم (صلی الله علیه وسلم) فرمایلی: (علیکم بالعزله فانها عبادة وانها داب الصالحین من قبلکم)-«پرتاسو لازمه ده چی یوازیتوب غوره کړی، ځکه هغه عبادت دی اودمخکینو صالحینولاره ده».

پرتاسولازمه ده لومړی ایمان راوړی، بیا یقین ترلاسه کړی، اوورپسی دحق عزّ وجلّ په ذات کی فناشی. اودابه ممکنه نه وی، مگردشرعی دحدودپه رعایت، اودرسول اکرم(صلی الله علیه وسلم) ددستوراتوپه ترسره کولو اوله قرآن څخه په متابعت کی. هرڅوک چی پرته له دی بل اعتقاد ولری، بزړگواندی ځکه دادستورعین دقرآن دستور اودرسول اکرم(صلی الله علیه وسلم) امردی.

پر خدای ایمان را ورل پرتالازی دی، خُکه خدای ته گرایش، دآخرت ارتیاوی پوره کوی، اوپه حیات اوممات کی دی خوندی ساتی، اوپه تولو حالاتوکی اودهرگواش پروراندی سنا ملاتر کوی.

پرتالازمه ده چی دُبد له تیارو دقرب نورسره وصل شی، ترخو سنا لاس ونیسی اودحق عزوجل پروراندی دی ودروی. پراخلاص ولار عمل دهغه وزریشان دی چی تا دخدای لوری ته الوزوی.

ای پشمینه پوشه! اول باطن اوبیا زره سینگارکره، اووروسته بدن په ورینوجاموپت کره. دزهد پیل په همدی دول دی، باید له باطن خُکه پیل وشی، اوبیا ظاهر ته رسیری. نه داسی چی پیل له ظاهره وکری. خُکه روبشانه ده چی هرکله باطن صفا شو دهغی اغیزی به زره اوظاهر ته هم ورسیری، داسی ظواهرلکه: دجامواغوستلودول، دخوراک اوخُشاک اونوراحوالات. لومری باید دخونی دننه جورشی بیا درودریچی اوپنجری ته واررسیری، خُکه پرته له دروازی اوپنجری خونه داوسیدوورنده. پرته له باطنه ظاهر اوپرته له خالقه مخلوق وجود نلری.

ای چی دینا دی پرته له آخرته اوخلق دی پرته له خالقه تصورکری، اوتوله پاملرنه دی هم هغی ته ده! پوه شه په هغه خه چی دایمان راوری، درته به گتورنه وی.

دادول فکر هغه کالی دی چی خریدارنلری، بلکه دقیامت په ورخ سنا دغاری وبال گرخی. دادنفاق، ریاء اومعاصی کالی دی چی دآخرت په بازارکی هیخ ارزبنت اوبیه نلری.

داسلام کلمه له سلم خُکه اخیستل شوی، پس هرخوک چی په ریبتینی اوصفا سره په اسلام ایمان راور اوخان یی خدای عزوجل ته تسلیم کری، اوخپل تول خواک اوتوان یی هیرکر، کولای شی داسلام اومسلمانی دعوه وکری.

هغه خه چی په لاس کی لری دخدای په لاره کی یی انفاق کره. دخدای عبادت اوبندگی په اخلاص ترسره کره، خُکه هر عمل که مخلصانه نه وی، دهغه پوستکی په دول دی چی مغزیکی نوی، یاپرته له میوی وچ لرگی، اوپرته له روحه بدن. اوداډول اعمال هماغه دمنافقینو اوریاکارانو اعمال دی.

(ای دخدای بنده) خلک عموماً وسیله دی، متعال خدای پیداکونکی اوصانع دی، کارونه دده په لاسونو کی دی. هرچاچی دامعنی وموندله، دخلکوله تراوخه به وژغورل شی اوخالق ته به وصل شی. دحاجت اوارتیا پروخت خلکو ته پاملرنه، پرته له رنخه اوکراوه بل خه نه راوری، اودخدای په قدرت پوهه خوشحالی اونعمتونه په خان پسی لری.

ته په نیغه دحق دمردانو دسمی لاری خُکه لیری یی، سنا اودوی ترمنخ اریکه نشته، یوازی دی په خپله رایه بسنه کری ده، اودماهراستاد له وجوده بی برخی یی چی تا په سمه لاره برابرکری. ای له لاری وتلیه، ای دشیطان بازیچی، ای دهوا اوهوس بنده، ای پرتا! په ریبتیا سره چی لال اوگنگ شوی یی! خدای ته داستغاثی لاسونه پورته کره، اوله ده وغواره چی هدایت درته وکری. دپنیمانی اواعذرغوښتنی په گامونو دده لورته ورشه، ترخو دی دغلیمانو له شره وژغوری، دشهوآتو ددریاب له وژونکو گردابونو دی راوباسی. دهغی خه په عاقبت چی پری لری یی، خبرشه، شاید دهغو پریببول درته آسانه شی. ته دغفلت دونی لاندی بیده یی، ددی شومی ونی لاندی نه راووزه، تاچی دلمرنا لیدلی اولاره دی پیژندلی، پوه شه چی دغفلت ونه دجهل په اوبو خروبییری، ولی دویبنتوب ونه دتفکرپه اوبوخبییری اودمحبت ونه دموافقت په اوبه پالال کیری.

(ای دخدای بنده) ته په خینو بهانو سره معتذرکیری، چی سنا دماشومتوب اوخوانی نبنانه ده، اگرکه دعمرخلوبینت اویاله هغی اوبنتی دی! داسی کارونه ترسره کوی چی په واقعیت کی دماشومانولوبوته ورته دی. دنادانه همناستی، اوله بنخواماشومانو سره له خلوت خُکه ډه وکره. دپرهیزگاره زرو خلکو سره کینینه. دنادانه خوانانو خُکه لیری اوسه. په داسی لاره روان شه چی که یوله دوی نه درنیردی شی، دهغه طیب پشان وتوانیری چی ددوی په درملنه لاس پوری

کړی. دخلکو لپاره دمهربانه پلار په څیر اوسه. په طاعت او عبادت کې زیاتوالی راوله، ځکه دخدای عبادت دهغی یادول دی.

پیغمبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) فرمایلی: **(مَنْ اطَاعَ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ فَقَدْ ذَكَرَهُ وَإِنْ قَلَّتْ صَلَاتُهُ وَصِيَامُهُ وَقَرَأَتُهُ الْقُرْآنَ، وَمَنْ عَصَاهُ فَقَدْ نَسِيَهُ وَإِنْ كَثُرَتْ صَلَاتُهُ وَصِيَامُهُ وَقَرَأَتُهُ الْقُرْآنَ)**- «هرچاچی دخدای فرمانبرداری وکړه، تل دخدای په یاد وی، که څه هم لمونځ، روژه اودقرآن قرآنت یی لږوی، اوهرڅوک چی نافرمانه وی، خدای یی هیروی، که څه هم چی لمونځ، روژه اودقرآن قرآنت یی ډیر هم وی».

مومن دخدای پروراندی فرمانبردار، له ده سره موافق، اودمقدراتوپروراندی یی صابره وی. دخوراک څښاک اوتولو حالاتوکی ځان دخدای په اختیارکی گڼی، ولی منافق هیڅکله پدی کارونو پسې نگرځی.

(ای دخدای بنده) دخپل نفس په هکله اوشاه اوخوایی بنه فکر وکړه، اوپوه شه چی په کوم حال کی یی، ته صادق اوصدیق نه یی، ته حق ذات نه پیژنی اوپه امریې راضی نه یی، پداسی حال کی چی دخدای دمعرف مدعی هم یی، ووايه ددی علامه اونشان څه دی؟ دمعرفت له انوارڅه شی ستا په زړه کی ځای نیولی؟ دانبیواو اولیاو نشان څه دی؟ تصورکوی چی هرچاچی هره ادعاوکړه منل کیږی اودشاهد اوگواه غوښتنه نه تری کیږی؟ دادعا دینار یی دتجربې په تله نه تلی؟! دعارف دعلائمو اوثاروڅخه دادی، چی پرتولو کړاونو اوآلامو صابره دی، اوپه تولو الهی مقدراتواوضی اوشاکره.

(ای دخدای بنده) خدای دوستی اودخلکو دوستی په یوه زړه کی نه ځانیږی. **عَزَّوَجَلَّ خدای فرمایلی: (مَجَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ)**- «خدای دیوه کس په سینه کی دوه زړونه ندی ایښولی. (ددو کسانو دمحبت لپاره په یوه زړه کی ځای نشته). **سوره احزاب آیه ۴**». ددنیا و آخرت ، دخالق اومخلوق مهراومحبت یوځای نه جمع کیږی. دنیوی فانی اوزوال منونکی شیان پریږده ترڅو هغه څه ته چی جاویدانی اوسرمدی دی ورسپیږی. ځان اومال دی فداکړه اوجنت ترلاسه کړه، **عَزَّوَجَلَّ خدای فرمایلی: (إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنْ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ)**- «خدای دمومنانو څخه دهغوی ځان اومال پیږی، ترڅو په بدل کی ورته جنت اعطاء کړی. **سوره توبه-آیه ۱۱۱**». وروسته هرڅه چی غیرله خدایه وی ، له هغی څنگ وکړه. ترڅو دقرب مقام درته حاصل شی اوددینا و آخرت توفیق او بری درته لاس ته درشی.

ای دخدای دوستانو، حق دمقدراتوسره، چی په هرلوری یی اراده ده ، همغږی وکړی. زړه دی چی دقرب مسکن دی له ککړتیاو پاک کړه، ماسوا له خدایه دزړه نه وباسه، په درگاه کی یی دتوحید اواخلاص توره په لاس کښینه اودغیرو له ورود څخه مخنیوی وکړه، اوپرتله دخدای دمهرڅخه دزړه دروازه دبل کس پرمخ مه پرانیزه، حتی دهغی یو کنج هم پرتله له خدایه غیرو ته مه پریږده.

ای لوبغاړو، زه دلوبو اهل نه یم. ای دپوستکی طالبانو، زما سره پرتله له مغزه بل څه نشته. زما سره اخلاص پرتله له ریاء، صدق پرتله له کذب شتون لری. **عَزَّوَجَلَّ خدای تقوی اودزړه اخلاص ته گوری، نه ظاهری گفتار اورفتارته.** خدای تعالی فرمایلی: **(لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَاؤها وَلَا يَنَالَ التَّقْوَى مِنْكُمْ)**- «دهغی غوښی اووینه خدای ته نه رسیږی، هغه څه چی دخدای درگاه ته رسیږی ستاسو تقوی ده. **سوره حج آیه ۳۷**».

ای دآدم اولاده، هغه څه چی په دنیا و آخرت کی دی، ستاسولپاره پیداشوی، نو ستاسو مننه اوشکر چیری دی؟ تقوی اوپرهیزکاری اوخدمتگزارای مو کومه ده؟ دعمالو روح اخلاص دی، بی روحه اعمالوباندی لاس مه پوری کوی.

«ربنا آتنا فی الدنيا حسنه و فی الآخرة حسنه، و قنا عذاب النار». آمین!